

UCHWAŁA Nr 54 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 10 stycznia 1953 r.

w sprawie zasad bankowej kontroli płać w państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstwach przemysłowych, handlowych i usługowych na rozrachunku gospodarczym.

Ustala się następujące zasady bankowej kontroli płać w państwowych i spółdzielczych przedsiębiorstwach przemysłowych, handlowych i usługowych na rozrachunku gospodarczym:

§ 1. 1. Wydanie środków płatniczych do ostatecznego rozliczenia przedsiębiorstwu przemysłowemu może nastąpić jedynie na podstawie wymienionego w § 6 lit. b) oświadczenia, najwyżej do wysokości kwoty planowanego funduszu płać, skorygowanego o procent wykonania planu produkcji w górę lub w dół.

2. Przy stwierdzeniu pierwszego lub drugiego niekolejnego w ciągu roku względnego przekroczenia funduszu płać bank wydaje środki na pokrycie stwierdzonego przekroczenia w kwocie zwiększonej nie więcej niż o 10% miesięcznego planowanego funduszu płać. Wypłata kwoty ponad 10% względnego przekroczenia planowanego funduszu płać może w tym przypadku nastąpić jedynie na podstawie decyzji właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego.

3. W przypadku drugiego kolejnego i dalszych względnych przekroczeń funduszu płać w stosunku do faktycznie wykonanego przez przedsiębiorstwo miesięcznego planu produkcji bank wydaje środki na pokrycie przekroczenia jedynie po uzyskaniu zgody właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego.

4. W przypadku gdy względne przekroczenie funduszu płać następuje zgodnie z obowiązującymi zasadami wynagrodzenia progresywnego nieproporcjonalnie do wykonania planu produkcji, powstałe z tego tytułu względne przekroczenie funduszu płać może być przez bank pokryte w granicach tolerancji ustalonej instrukcją Narodowego Banku Polskiego.

5. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi przedsiębiorstwa, w stosunku do których bank może stosować przepis ust. 4.

§ 2. 1. Wydanie przez bank środków płatniczych przedsiębiorstwom handlowym i usługowym na wypłatę części wynagrodzeń pracowniczych niezależnych od stopnia wykonania planu obrotu lub usług może nastąpić na podstawie oświadczenia, o którym mowa w § 6 lit. b), jedynie do planowanej wysokości tej części funduszu płać.

2. Wypłata części funduszu płać zależnej od wykonania planu obrotu lub usług, tj. funduszu na wypłatę premii (funduszu premiowego), następuje w ustalonej zależności od stopnia wykonania planu obrotu lub usług, z tym jednak że w przypadku każdego względnego przekroczenia bank wydaje środki jedynie po uzyskaniu zgo-

dy właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego.

§ 3. O odmowie wypłaty z przyczyn podanych w §§ 1 i 2 oddział banku zawiadamia natychmiast telegraficznie centralę banku, która z kolei zawiadamia bezwzględnie właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego.

§ 4. 1. Właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych mogą zezwalać na wypłatę środków na pokrycie przekroczeń, wymienionych w § 1 ust. 2 i 3 oraz w § 2 ust. 2.

2. Zezwolenie polecające wypłatę na pokrycie przekroczeń funduszu płac, o których mowa w ust. 1, może być:

- a) ostateczne, tj. legalizujące stwierdzone przekroczenie,
- b) przejściowe, tj. przesuwające jednorazowo do następnego terminu wypłaty sankcją bankową wstrzymania części wynagrodzenia, stanowiącego przekroczenie funduszu płac w danym okresie.

3. Zezwolenie ostateczne (legalizujące przekroczenie) właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych przesyłają do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, podając w uzasadnieniu decyzji przyczyny stwierdzonego przekroczenia oraz środki, zmierzające do likwidacji dalszych przekroczeń. Zezwolenie ostateczne może być udzielone przez właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego tylko pod warunkiem pokrycia w ramach ogólnego planu funduszu płac resortu na dany kwartał. W przypadku gdy przekroczenie nie mieści się w granicach kwartalnego planu funduszu płac, zezwolenie ostateczne wymaga zgody resortowego wiceprezesa Rady Ministrów.

4. Odpis zezwolenia wymienionego w ust. 3, ostatecznie legalizującego przekroczenia, właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych przesyłają do banku kontrolującego. Odpis ten stanowi dla banku podstawę do wydania środków płatniczych na pokrycie zalegalizowanej kwoty przekroczenia funduszu płac.

5. Zobowiązuje się właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych, o ile wydali bankowi zezwolenie przejściowe (ust. 2 lit. b), aby przesłali przed następną wypłatą zezwolenie ostateczne, legalizujące przekroczenia funduszu płac, w trybie podanym w ust. 3 i 4.

6. Nieprzesłanie przed następną wypłatą zezwolenia ostatecznego, legalizującego przekroczenia, do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, a odpisu do banku kontrolującego, zobowiązuje

bank do potrącenia przy następnej wypłacie poborów kwoty nie zalegalizowanej.

§ 5. 1. Wszystkie przedsiębiorstwa kontrolowane powinny składać zatwierdzone zgodnie z uchwałą nr 53 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie wzmocnienia kontroli funduszu płac w gospodarce socjalistycznej (Monitor Polski Nr A-15, poz. 210) plany funduszu płac w terenie właściwym oddziale banku, w którym posiadają rachunek rozliczeniowy.

2. Niezłożenie planu w terminie powoduje utratę w całości lub w części premii należnej dyrektorowi (kierownikowi) przedsiębiorstwa, głównemu (starszemu) księgowemu oraz pracownikom odpowiedzialnym za sporządzenie planu. Decyzję o utracie całości lub części premii wydaje kierownik instytucji nadrzędnej nad zakładem pracy na wniosek kierownika oddziału banku kontrolującego.

§ 6. Banki sprawują kontrolę na podstawie:

- a) zatwierdzonego planu funduszu płac,
- b) oświadczenia przedsiębiorstwa, składanego przy ostatecznym rozliczeniu za cały miesiąc, stwierdzającego stopień wykonania planu produkcji, obrotów lub usług oraz planowany i zapotrzebowany na dany okres fundusz płac.

§ 7. Bank obowiązany jest do dokonywania wypłat na płace jedynie w terminach wypłat, ustalonych obowiązującymi przepisami.

§ 8. Właściwi ministrowie i kierownicy urzędów centralnych udzielone im niniejszą uchwałą uprawnienia mogą przenieść jedynie na podsekretarzy stanu i zastępców kierowników urzędów centralnych. W ministerstwach nie posiadających podsekretarzy stanu uprawnienia mogą być przeniesione na generalnych dyrektorów.

§ 9. Tryb postępowania przy wykonywaniu bankowej kontroli płac, ustanowionej niniejszą uchwałą, ustala instrukcje wydane przez Narodowy Bank Polski. Instrukcje te podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Finansów.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów, ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 10 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: B. Bierut